

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 12.5.2009
KOM(2009) 224 endelig

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

Høring om fiskerimuligheder for 2010

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	Indledning	3
2.	Ressourcernes tilstand.....	3
3.	Rentabiliteten i fiskeriet	4
4.	Principper for 2010	5
5.	Fiskerimuligheder, der fastsættes som led i den fælles fiskeripolitik	5
5.1.	Fastsættelse af TAC'er	5
5.2.	Fastsættelse af fiskeriindsats	6
6.	Lissabontraktatens virkninger	6
7.	Forvaltning gennem langsigtede planer	7
8.	Arbejdsmetode i de tilfælde, hvor der endnu ikke er iværksat langsigtede planer	7
9.	Udsmid	9
9.1.	Retningslinjer for pilotundersøgelser om udsmid	9
10.	Tidsplan for forslag	10
10.1.	Middelhavet og Sortehavet	10
10.2.	Østersøen.....	10
10.3.	Atlanterrhavet, Nordsøen og internationale farvande	10
10.4.	Tidsplan.....	11
11.	Dialog med aktørerne	11
12.	Konklusion	12
BILAG I		13
BILAG II – TAC-regler		14
BILAG III – Anmodning til ICES om kategori 6-9		16

1. INDLEDNING

Hvert år træffer EU beslutning om fiskerimulighederne – dvs. fiskekvoter og antal havdage – for europæiske fiskere og i europæiske farvande. Disse beslutninger træffes på grundlag af et forslag fra Europa-Kommissionen.

Kommissionen skal ved udarbejdelsen af sit forslag følge en række grundprincipper. For det første skal de årlige fiskerimuligheder i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitiks hovedmål¹ fastsættes således, at der sikres bæredygtig udnyttelse af ressourcerne ud fra et miljømæssigt, økonomisk og socialt synspunkt. For det andet bør de årlige udsving holdes inden for forudfastsatte grænser for at sikre stabile og forudsigelige forhold for aktører, der er afhængige af fiskeri. For det tredje skal internationale forpligtelser overholdes, bl.a. forpligtelsen til at genopbygge bestande, så de når deres maksimale produktivitet². Endelig skal aktørerne i overensstemmelse med meddelelsen fra 2006 om forbedret samråd om EF's fiskeriforvaltning i en tidlig fase inddrages i drøftelserne om fiskerimuligheder.

I tråd med den nye arbejdsmetode, der blev foreslået i 2006, redegøres der i denne meddelelse for, hvilke planer Kommissionen har for udarbejdelse af forslag til samlede tilladte fangstmængder (TAC'er) og fiskeriindsats for 2010 med henblik på at opfylde sin forpligtelse til at skabe et bæredygtigt fiskeri. Ressourcernes tilstand er fortsat foruroligende. En lang række bestande udnyttes mere, end hvad der er bæredygtigt. Fiskerimulighederne har været for store til, at bestandene kan være bæredygtige. Ikke desto mindre er der med held blevet gennemført en lang række langsigtede planer, idet der nu er visse tegn på bestandsgenopretning.

Kommissionen vil gerne høre aktørernes mening om de regler, der er beskrevet i denne meddelelse, og opfordrer medlemsstaterne og fiskerierhvervet til at foreslå forbedringer. Der vil blive planlagt yderligere høringer i 2009 om forbedring af fiskeriforvaltningens øvrige aspekter. Den generelle strategi, der foreslås i denne meddelelse (i bilag II til meddelelsen), kan dog revideres, efterhånden som der foreligger videnskabelig rådgivning, og derfor vil Kommissionen ikke udelukke, at der sker ændringer i dens forslag til fiskerimuligheder for 2010.

2. RESSOURCERNES TILSTAND

I mange sektorer medfører bevarelsespolitikken ikke bæredygtighed. De fleste demersale bestande er blevet mindre, og de er ikke længere bæredygtige, idet de udnyttes uden for sikre biologiske grænser. Mange pelagiske bestande befiskes på en bæredygtig måde.

Videnskabelige instanser vurderer hvert år, om bestande og deres fremtidige reproduktion er truet, dvs. om de er uden for "sikre biologiske grænser". For ca. 59 % af bestandene er tilstanden ukendt, især på grund af unøjagtige fangstopgørelser. Af

¹ Artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik. EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

² Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om opnåelse af bæredygtighed i EU's fiskeri ved hjælp af et maksimalt bæredygtigt udbytte (KOM(2006) 360 endelig).

de bestande, hvis tilstand er kendt, befinder 69 % sig i stor risiko for nedfiskning, og for kun ca. 31 % af bestandene vides det, at de befiskes bæredygtigt. For 86 % af bestandene er overfiskningen så alvorlig, at der ville blive fanget flere fisk ved mindre fiskeri. Dette tal er langt højere end uden for EU, hvor i gennemsnit i alt 28 % af bestandene overfiskes³. Ca. 18 % af bestandene er i en så dårlig tilstand, at de ifølge videnskabelig rådgivning ikke bør befiskes (se tabellerne i bilag I).

På trods af store bestræbelser har der siden 2003 kun været få tegn på, at bestandene er på vej til at blive genoprettet, eller at overfiskningen er blevet reduceret. Fiskeriforvaltningen i EU fungerer ikke efter hensigten, og målet om langsigtet bæredygtighed er ikke blevet nået. Derfor blev der med grønbogen iværksat en generel reform af den fælles fiskeripolitik.

3. RENTABILITETEN I FISKERIET

Der findes eksempler på rentable EU-flåder, men størsteparten af Europas fiskerflåder giver enten underskud eller kun ringe indtjening. Denne generelt dårlige rentabilitet skyldes især kronisk overkapacitet, hvor overfiskning er både årsag og konsekvens. I den forbindelse er der stadig behov for at tilpasse flådens størrelse for at undgå overfiskning under normale økonomiske forhold for derved at sikre, at fartøjerne kan udnyttes fuldt ud.

Samlet set har EU-fiskerflåden haft en beskeden fortjeneste i perioden 2003-2007. Mange af de rentable fartøjskategorier har været afhængige af ekstraindtægter i form af direkte støtte (EU-støtte og statsstøtte⁴), der anslås at udgøre 10-20 %. Uden sådanne ekstraindtægter ville mange flåder sandsynligvis have haft negativ rentabilitet eller i bedste fald en rentabilitet på omkring nul set over hele perioden.

De seneste fremskrivninger for 2008/09 viser en tilbagegang i flådens økonomiske resultater:

- Fiskerimulighederne er aftagende for en række vigtige bestande, hvilket begrænser indtjeningspotentialt for store dele af EU-flåden.
- Oliekrisen i 2008 har givet betydeligt højere driftsomkostninger og skabt alvorlig bekymring om EU-flådens fremtidige struktur, især for fartøjer, der ikke er brændstoføkonomiske. Selv om presset fra de høje brændstofudgifter er lettet markant siden sidste sommer (priserne på marin diesel i EU's havne lå på ca. 0,75 EUR/l i juli 2008 og faldt til ca. 0,36 EUR/l i februar 2009), må det forventes, at brændstofpriserne vil stige igen på langt sigt.
- Den globale økonomiske krise i 2009 synes at indvirke såvel på lånemulighederne som på efterspørgslen efter fisk og skaldyr, og dermed fiskepriserne. Dette påvirker produktionssektoren, der allerede har bevist, at den ikke har kunnet drage økonomisk fordel af den stigende efterspørgsel i EU efter fisk i det sidste årti. Trods de faldende landingsmængder for de fleste bestandes vedkommende er

³ FAO 2009. The state of world fisheries and aquaculture 2008. De Forenede Nationers Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation (FAO). Rom.

⁴ Ekskl. afgiftsfritagelser (fx brændstof) og subventionerede nationale sociale sikringsordninger.

salgspriserne ved første afsætning for mange vigtige arter stagneret eller ligefrem faldet. For eksempel er priserne for nordsø- og østersøtorske faldet med ca. 20-30 % fra februar sidste år til februar i år (gennemsnitspriserne er faldet fra 3,00-3,50 EUR til 2,20-2,75 EUR pr. kg). Ifølge Globefish-FAO er efterspørgslen efter og priserne for hvidfisk faldet sammen på de største markeder for sådanne fisk i de seneste måneder. I 2009 må markederne for arter med høj handelsværdi såsom torske og tun forventes at blive særligt hårdt ramt. Til gengæld forventes pelagiske arter med ringe handelsværdi at klare sig meget bedre, og det samme gælder mange krebsdyr og laks.

4. PRINCIPPER FOR 2010

Kommissionen tilstræber stadig, at fiskerimulighederne skal fastsættes således, at fiskeriet ifølge den videnskabelige rådgivning er bæredygtigt, og således, at nedfiskede bestande får gode genopretningsmuligheder.

Fiskerimuligheder bør:

- fastsættes på basis af langsigtede planer
- være i overensstemmelse med relevante internationale aftaler, herunder forpligtelsen til at genopbygge bestande, så de når deres maksimale produktivitet (maksimalt bæredygtigt udbytte = MSY)
- være i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitik's mål og især imødekomme behovet for at reducere befiskningen af overudnyttede bestande og for at genopbygge nedfiskede bestande.

Kommissionen anser det for yderst vigtigt, at disse principper overholdes. I det følgende redegøres der nærmere for principperne.

5. FISKERIMULIGHEDER, DER FASTSÆTTES SOM LED I DEN FÆLLES FISKERIPOLITIK

5.1. Fastsættelse af TAC'er

Overfiskning og nedfiskning af bestande skyldes til dels, at TAC'er og fiskeriindsats fastsættes for højt. De TAC'er, som Rådet har fastsat, har i gennemsnit været 48 % større end de fangstmængder, som ifølge videnskabelige instanser ville være bæredygtige efter forsigtighedsprincippet⁵. Kommissionens forslag har i mange tilfælde afvejet fra den videnskabelige rådgivning, fordi TAC-udsvingene er begrænset til en bestemt procent (se bilag II) for at imødekomme fiskeriets krav om stabilitet. De velkendte håndhævelsesproblemer har sammen med fastsættelsen af for høje kvoter været med til at holde de marine ressourcer nede.

⁵ Ved denne beregning er en TAC, der er fastsat, selv om den videnskabelige rådgivning anbefaler nulfangst, medregnet som en overskridelse på 100 %.

5.2. Fastsættelse af fiskeriindsats

Fiskeriindsatsen er blevet forvaltet parallelt med TAC'erne for at reducere udsmid, begrænse mulighederne for ulovlig, urapporteret og ureguleret fiskeri og tilskynde til nedbringelse af overkapacitet. Indsatsforvaltning er samtidig en bevarelsesforanstaltning i de tilfælde, hvor de prognoser, der anvendes som grundlag for TAC-forslag, ikke foreligger. Den indgår i de langsigtede planer for torsk i Nordsøen og Østersøen, rødspætte og tunge i Nordsøen, tunge i den vestlige del af Den Engelske Kanal samt den sydlige kulmulebestand og jomfruhummerbestanden.

Vedtagelsen i december 2008 af en langsigtet plan for torskebestande har medført væsentlige ændringer i den måde, indsatsen forvaltes på, og bør tjene som et eksempel, når det gælder yderligere forbedring af indsatsordninger for andre arter eller andre områder.

Med indsatsforvaltningsordningen baseret på lofter for kW-dage overlades det til medlemsstaterne at finde den rette ligevægt mellem flådekapacitet og fiskerimuligheder. Medlemsstaterne får så også mulighed for at finjustere tildelingen af kW-dage med henblik på at fremme mere selektivt fiskeri. Kommissionen vil i 2009 nøje overvåge, hvordan medlemsstaterne iværksætter den nye ordning, for at sikre sig, at den gennemføres korrekt. Lofterne for kW-dage for 2010 vil på basis af videnskabelig rådgivning blive tilpasset fangstbegrænsningsreglerne i de respektive langsigtede forvaltningsplaner. Overgangen til en indsatsordning baseret på kW-dage som led i forvaltningsplanerne for sydlig kulmule og jomfruhummer samt for tunge i den vestlige del af Den Engelske Kanal forventes at finde sted, efter at disse planer er blevet revideret i 2010.

6. LISSABONTRAKTATENS VIRKNINGER

Selv om ikke alle medlemsstater har besluttet at ratificere Lissabontraktaten, finder Kommissionen det nødvendigt at være forberedt på den eventuelitet, at traktaten træder i kraft før forordningen om fiskerimuligheder for 2010.

Ifølge Lissabontraktaten træffes de vigtigste beslutninger i forbindelse med den fælles fiskeripolitik efter den fælles beslutningsprocedure. Artikel 43, stk. 3, i traktaten indeholder en undtagelse for foranstaltninger til fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder. Sådanne foranstaltninger skal vedtages af Rådet på forslag af Kommissionen uden inddragelse af Parlamentet. Det er derfor vigtigt at skelne klart mellem foranstaltninger, der kan anses for at vedrøre fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder, og foranstaltninger, som skal vedtages efter den fælles beslutningsprocedure.

Det er således nødvendigt grundigt at undersøge det repetitive indhold i de årlige rådsforordninger om fiskerimuligheder for at fastslå, hvilke bestemmelser i forordningerne der kan omfattes af en foranstaltning baseret på artikel 43, stk. 3.

Kommissionen er for øjeblikket i gang med at undersøge dette. Den agter i sine forslag til forordninger om fiskerimuligheder for 2010 kun at medtage de bestemmelser, der er funktionelt knyttet til fastsættelsen og fordelingen af fiskerimuligheder. Det betyder, at alle tekniske bestemmelser og kontrolbestemmelser, som ikke opfylder dette kriterium, samt bestemmelser for

gennemførelse i EF-retten af regler vedtaget af regionale fiskeriforvaltningsorganisationer vil blive udelukket.

I den forbindelse kommer de foreslåede forordninger om henholdsvis kontrol og tekniske foranstaltninger til at spille en særdeles vigtig rolle: Med vedtagelsen af disse forordninger bliver der fastsat permanente bestemmelser, som således erstatter de overgangsforanstaltninger, der for øjeblikket anvendes på årsbasis via bilagene til de årlige forordninger om fiskerimuligheder.

7. FORVALTNING Gennem LANGSIGTEDE PLANER

Langsigtede planer spiller fortsat en central rolle i Kommissionens politik. Eksisterende planer skal gennemføres, herunder internationalt vedtagne planer. Sådanne planer har vist sig at være mere effektive i forvaltningen af bestande og har været med til at forbedre beslutningsprocessen, både hvad angår procedurer og slutresultater. Der er siden 2002 blevet opstillet forvaltningsplaner for mange bestande: 41 % af de pelagiske bestande (41 % af fangsterne) og 29 % af de demersale bestande (44 % af fangsterne) er nu omfattet af langsigtede planer.

Arbejdet med at få endnu flere bestande, herunder de pelagiske bestande i Østersøen og enkelte middelhavsfiskerier, ind under langsigtede forvaltningsplaner fortsætter. Der vil i 2009 blive foreslået specifikke planer for nordlig kulmule, vestlig hestemakrel, ansjos i Biscayabugten og østersølaks. I de tilfælde, hvor Rådet og Kommissionen i afventning af vedtagelsen af sådanne planer har erklæret, at de har specifikke idéer med hensyn til fangstregler, vil erklæringerne blive fulgt op af fastsættelse af fiskerimuligheder for 2010 for de pågældende arter med efterfølgende gennemførelse i kommissionsforslag (fx sild i Det Keltiske Hav og kuller vest for Skotland).

Endvidere overvejer Kommissionen en eventuel ny retlig struktur for de kommende langsigtede planer, og én af mulighederne ville være at samle den langsigtede forvaltning af mange forskellige bestande i én forordning.

8. ARBEJDSMETODE I DE TILFÆLDE, HVOR DER ENDNU IKKE ER IVÆRKSAT LANGSIGTEDE PLANER

I de tilfælde, hvor der endnu ikke er iværksat langsigtede planer, fastsættes TAC-beslutninger på grundlag af den årlige videnskabelige rådgivning fra ICES og STECF, hvor der i den videnskabelige rådgivning fra STECF indgår såvel biologiske som socioøkonomiske aspekter. Der er udarbejdet regler⁶ for fastsættelse af TAC'er, så man sikrer en fair behandling og skaber så stabile forhold som muligt for fiskeriet. Disse regler vil fortsat gælde, men med visse ændringer som krævet i den seneste videnskabelige rådgivning.

⁶ Fiskerimuligheder for 2008. Politikerkklæring fra Europa-Kommissionen. Meddelelse fra Kommissionen til Rådet. KOM(2007) 295 endelig.

I 2008 rapporterede STECF⁷ om, hvad resultatet af anvendelsen af reglerne i Kommissionens politikerklæring sandsynligvis ville blive. Rådgivningen støttede i det store hele, at TAC'er, der fastsættes i overensstemmelse med kategori 1-3 (bestande, for hvilke der er foretaget analytisk vurdering), ofte resulterer i genopbygning og -opretning af bestande. STECF påpegede dog én alvorlig mangel: for bestande, som der ikke foreligger nogen analytisk vurdering for (kategori 6-9 og 11), vil man, hvis man fastsætter en TAC i tråd med tendensen for fangst pr. indsatsenhed (cpue), ikke kunne bevare en sund bestand, og derfor blev en sådan løsning ikke anbefalet. Endvidere meddelte STECF⁸ senere, at for vårgydende sild i den vestlige del af Østersøen i afsnit III a og underområde 22-24 ville anvendelse af kategori 3-reglen ikke forbedre bestandens tilstand. I lyset af disse konklusioner må kategori 3 ændres.

På baggrund af Rådets og Kommissionens erklæring undersøges forvaltningen af bestande, som ICES ikke er i stand til at opstille en fangstmulighedstabel for, på ny. Kommissionen agter at indføre en ny regel for bestande i kategori 6-9 og har rettet henvendelse herom til ICES (se bilag III). Efter svaret fra ICES og STECF i dette anliggende vil Kommissionen beslutte, om den skal basere sine TAC-forslag for sådanne bestande for 2010 på den nugældende regel eller på den nye regel som nærmere beskrevet i bilag III, eller om den skal anvende andre alternative regler, som ICES eller STECF måtte have foreslået. De regionale rådgivende råd opfordres til at give deres mening til kende om disse nye bestandsforvaltningsmuligheder uden angivelse af tal. STECF vil blive anmodet om at evaluere de biologiske, sociale og økonomiske virkninger af disse forskellige muligheder og ændringer.

I det følgende drejer det sig specifikt om bestande, som der ikke foreligger nogen videnskabelig rådgivning for (kategori 11). De videnskabelige instanser har kun været i stand til at udarbejde prognoser for fiskebestandsstørrelser, fiskeridødelighed og fangstmængder for ca. 35 % af bestandene (bilag I), fordi fiskeriet leverer unøjagtige landingsdata, og fordi der er problemer med at indhente data om udsmid og fiskeriindsats. Problemet ser ud til at forværres: dårlige data fører til dårlige beslutninger, som så igen resulterer i dårlig bevarelsesstatus og nedfiskede bestande. Hvis dataene således ikke forbedres, vil man følge forsigtighedsprincippet og dermed anvende strengere regler. Dette er også tilfældet, når to eller flere bestande med forskellig videnskabelig rådgivning (og dermed forskellige kategorier) forvaltes i fællesskab, og der fastsættes en fælles TAC.

Det påpeges på ny over for medlemsstaterne, at de skal foretage krydskontrol og forbedre dataindsamlingen. Med regelsættet for dataindsamling⁹ vil datasituationen blive noget forbedret, især fordi antallet af arter, som der skal indsamles data for (inkl. havundersøgelser), vil blive forøget. Endvidere skulle disse mangler blive afhjulpet som led i den nuværende reform af den fælles fiskeripolitik, idet der indføres et forbedret FOS-system, ligesom den elektroniske logbog vil blive

⁷ STECF 2008. Report of the Subgroup on Stock Reviews on Harvest Control Rules (SGRST-08-02), s. 83 ff.

⁸ STECF 2008. Rapport fra 29. plenarmøde (PLEN-08-03), s. 67 ff.

⁹ Rådets forordning (EF) nr. 199/2008 af 25. februar 2008 om fastlæggelse af en EF-ramme for indsamling, forvaltning og anvendelse af data i fiskerisektoren samt støtte til videnskabelig rådgivning vedrørende den fælles fiskeripolitik.

gennemført hurtigere og mere generelt. Kommissionen fortsætter med at følge nøje op på disse spørgsmål i 2009.

9. UDSMID

Udsmid af marine organismer (herunder salgbar fisk) er et stort problem i europæiske farvande. Kommissionen har klart meldt ud, at den agter at gøre en ende på denne uønskede praksis¹⁰. For at nå dette mål må EF-lovgivningen og fiskernes adfærd ændres. Der gøres i 2009 store bestræbelser for at komme problemet med udsmid til livs: der er indført forbud mod "highgrading" i Nordsøen og Skagerrak, fiskeriindsatsen er blevet yderligere reduceret i forbindelse med flerårige planer, og der er pilotundersøgelser i gang om, hvordan udsmid kan reduceres yderligere. For 2010 bør der tages flere store skridt såsom:

- Reduktion af fiskeriindsatsen som vedtaget som led i flerårige planer. Dette er et grundlæggende skridt til at reducere udsmid, idet det reducerer udsmid af *alle arter* (herunder ikkekommercielle arter) og af diverse årsager (fx lav eller ingen markedsværdi, highgrading og opbrugt kvote). Ved at reducere fiskeriindsatsen for overudnyttede bestande øger man desuden populationsstørrelsen og fiskenes gennemsnitsstørrelse, og på den måde reduceres udsmidet af undermålsfisk.
- Der bør for alle områder indføres et generelt forbud mod highgrading, dvs. forbud mod at udsmid af enhver form for marin organisme, der fanges ved fiskeri og tages om bord på et fiskerfartøj, og som kan landes lovligt.
- Pilotundersøgelser – man bør fremme forskningsundersøgelser om specifikke aspekter ved et forbud mod udsmid såsom udsmidte arters overlevelsesmuligheder, forbedret selektivitet for fiskeredskaber, økonomiske virkninger af et forbud mod udsmid, mulige anvendelser for uønskede organismer osv.
- Fiskeritilladelser – medlemsstaterne tilskyndes til kun at udstede fiskeritilladelser til fartøjer, der har fået tildelt fiskerimuligheder i form af kvoter for de arter, der sandsynligvis vil blive fanget i det pågældende fiskeri.

9.1. Retningslinjer for pilotundersøgelser om udsmid

I 2009 forventes antallet af initiativer til undersøgelse af specifikke aspekter ved et forbud mod udsmid at stige, så der bliver behov for fælles regler. Sådanne fælles regler vil ikke alene sikre lige vilkår for alle undersøgelser og en fælles strategi for alle geografiske områder, men også, at målene i tilknytning til udsmidsprojektet nås. For pilotundersøgelser om udsmid gælder bl.a. følgende regler:

- Alle fangster af regulerede arter afskrives på kvoterne.

¹⁰ En politik, der skal reducere uønskede bifangster og eliminere udsmid i europæisk fiskeri. Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet. KOM(2007) 136 endelig.

- Positive incitamenters for fartøjer, der deltager i pilotundersøgelsen, indføres alene på medlemsstatsplan og inden for den kvote og indsatsbegrænsning, der gælder for medlemsstaten.
- Der indføres en forpligtelse til at have observatører/elektronisk overvågning om bord på mindst 50 % af de fangstrejser, som fartøjer, der deltager i pilotundersøgelsen, foretager.
- De tekniske foranstaltninger skal eventuelt revideres.
- Resultaterne skal analyseres videnskabeligt.
- Der indføres en forpligtelse til at meddele Kommissionen projektresultaterne i en videnskabelig rapport til offentliggørelse på webstedet (fri adgang for offentligheden).

10. TIDSPLAN FOR FORSLAG

10.1. Middelhavet og Sortehavet

I Middelhavet er der for øjeblikket kun én TAC, nemlig for atlantisk tun. Den er fastsat af ICCAT, som også indførte en årlig forbudsperiode (1. oktober – 30. november) for fiskeri efter sværdfisk. For Sortehavet har der været en specifik TAC- og kvoteforordning siden 2008. TAC'er for 2010 fastsættes efter reglerne i bilag II, og der kan blive tale om yderligere arter eller tekniske foranstaltninger.

Kommissionen mener, at gennemførelsen af middelhavsforordningen fortsat lader meget tilbage at ønske, selv for de dele, hvor der anvendes en bottom-up-metode, såsom nationale forvaltningsplaner og tilvejebringelse af relevante oplysninger med henblik på at skabe et net af fiskeribeskyttede områder. Der vil blive arbejdet videre med at forberede Fællesskabets langsigtede forvaltningsplaner og fremme denne strategi sammen med andre bevarelsesforanstaltninger og specifikke foranstaltninger vedrørende overvågning og kontrol i Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM). STECF vil fortsat blive promoveret som den internationale videnskabelige platform, der er bedst egnet til at støtte de europæiske forskeres bidrag til styrkelse af det videnskabelige grundlag for bæredygtig fiskeriforvaltning i regionen og til at fremme videnskabelige bidrag til GFCM's Rådgivende Videnskabelige Komité.

10.2. Østersøen

I september 2009 fremlægger Kommissionen sit forslag vedrørende TAC'er for 2010 for bestande i Østersøen. Rådet vil blive opfordret til at vedtage forslaget i oktober. ICES' rådgivning vil foreligge den 29. maj, mens STECF's rådgivning vil foreligge den 19. juni. De regionale rådgivende råd opfordres til at fremlægge deres rådgivning for Kommissionen inden udgangen af juni.

10.3. Atlanterhavet, Nordsøen og internationale farvande

STECF's videnskabelige rådgivning om de fleste demersale bestande vil foreligge midt i juli. Kommissionens forslag vil blive offentliggjort i oktober, så der bliver mest mulig tid til samråd om dette forslag. Kommissionen vil på et møde, der vil

finde sted inden udgangen af juli 2009, på basis af den seneste videnskabelige rådgivning informere aktørerne om resultatet af anvendelsen af de regler, der er fastsat i dette dokument.

Tidsplanen for efterårsbeslutningerne vil ikke blive ændret, idet rådgivningen for de store pelagiske fællesbestande først vil foreligge i oktober. Det er nødvendigt, at den foreligger, inden der kan forhandles om en samlet fiskerimulighedspakke. Forslaget kommer således til at indeholde mange elementer, som der ikke vil være truffet beslutning om endnu, og der vil ikke kunne fremlægges konkrete tal.

10.4. Tidsplan

Tidsplanen ser således ud:

Forordningen om fiskerimuligheder	Dato for Kommissionens forslag	Forventet tidspunkt for vedtagelse i Rådet
Sortehavet	September	Rådsmødet i oktober
Østersøen	September	Rådsmødet i oktober
Alle øvrige områder	Oktober	Rådsmødet i december

11. DIALOG MED AKTØRERNE

Kommissionen tillægger aktørernes bidrag under processen forud for fastsættelse af de årlige fiskerimuligheder stor værdi. Feedback på dette dokument kan betragtes som startskuddet til dialogen i forbindelse med den årlige fastsættelse af fiskerimuligheder mv. De forskellige regionale rådgivende råd og Den Rådgivende Komité for Fiskeri og Akvakultur har givet sådan feedback og understreget nødvendigheden af, at Kommissionen tager hensyn til de socioøkonomiske aspekter, når den udarbejder sine forslag. Endvidere har fiskerierhvervet igen og igen betonet, hvor vigtigt det er at opretholde en rimelig grad af stabilitet i TAC-niveauerne, mens der er delte meninger om fordelene ved individuelle regler for fastsættelse af TAC'er.

Kommissionen har i sin dialog med aktørerne om ovenstående essentielle punkter hele tiden fastholdt, at fastsættelsen af fiskerimuligheder er hjørnестenen i en politik, hvori der indgår diverse værktøjer til forbedring af fiskerierhvervets og forarbejdningssektorens økonomi. Kommissionen tilstræber en bred strategi, hvor alle sådanne værktøjer kommer i anvendelse, og den forbliver tro mod hovedprincippet om, at korrekt forvaltning af ressourcegrundlaget for fiskeriet er en forudsætning for et økonomisk fleksibelt erhverv. På den anden side hilser Kommissionen det varmt velkomment, at aktørerne – som feedbacken fra de regionale rådgivende råd og Den Rådgivende Komité for Fiskeri og Akvakultur beviser – er rede til at indgå i et partnerskab mellem fiskerierhvervet og videnskaben for at rette op på den dårlige datasituation og således bidrage til at gøre forvaltningsordningen mere robust.

12. KONKLUSION

Kommissionen ønsker at høre medlemsstaternes og aktørernes holdninger til den ovenfor beskrevne strategi.

Der vil blive sat meget stor pris på kommentarer fra de regionale rådgivende råd og Den Rådgivende Komité for Fiskeri og Akvakultur. Sådanne råd og kommentarer vil kunne hjælpe Kommissionen med at leve op til dens ansvar for forvaltning med henblik på bæredygtighed i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitiks mål.

Kommissionens tilgang til forvaltning med henblik på bæredygtighed er ansvarlig: manglende data er ikke noget bevis for bæredygtighed.

Råd fra aktørerne er kun nyttige for Kommissionen, hvis de bygger på en bevisbaseret tilgang til bæredygtigt fiskeri, dvs. at aktørernes råd skal dokumenteres med data.

Der er brug for pålidelige oplysninger om fiskeri og bestande for at kunne give troværdig rådgivning. Aktørerne opfordres til at sikre, at de eksisterende ordninger for fangstrapportering og dataindsamling gennemføres fuldt ud og på en effektiv måde. Det er en afgørende forudsætning for, at fiskeriforvaltningen kan fungere. Med solide data kan aktørerne også bedre rådgive Kommissionen om bæredygtige fangstmetoder.

Kommissionen fortsætter sammen med medlemsstaterne og aktørerne den specifikke tekniske opfølgning (især af ordninger for forvaltning af fiskeriindsats) fra andet kvartal af 2009.

For at kunne udnytte høringsresultaterne i tide anmoder Kommissionen om, at bidrag vedrørende denne meddelelse indsendes senest den 31. juli 2009. Det forventes, at der finder en politisk drøftelse sted med medlemsstaterne på rådsmødet (fiskeriministre) den 22.-23. juni.

BILAG I

Tabel 1. Videnskabelig rådgivning om bestandens tilstand	Antal bestande						
	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Uden for sikre biologiske grænser	30	29	26	26	26	28	27
Inden for sikre biologiske grænser	12	10	14	11	12	13	12
Bestandens tilstand ukendt pga. mangelfulde data	48	53	53	57	58	55	57

Tabel 2. Videnskabelig rådgivning om overfiskning	Antal bestande						
	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Bestandens befiskningsgrad i forhold til maksimalt bæredygtigt udbytte kendt			34	23	32	33	35
Bestanden overfiskes ¹¹			32	21	30	29	30
Bestanden befiskes med maksimalt bæredygtigt udbytte			2	2	2	4	5

Tabel 3. Videnskabelig hasterådgivning	Antal bestande						
	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Videnskabelig rådgivning om fiskestop	24	13	12	14	20	18	17

Tabel 4. Forskel mellem TAC'er og bæredygtige fangster							
	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
TAC-overskridelse i forhold til bæredygtig fangst (%)	46%	49%	59%	47%	45%	51%	48%

Tabel 5. Oversigt over videnskabelig rådgivning om fiskerimuligheder	Antal fiskebestande						
	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Bestande, som der kan udarbejdes størrelses- og fiskeridødelighedsprognoser for	40	34	40	31	29	30	34
Bestande, som der foreligger videnskabelig rådgivning om fiskerimuligheder for	59	52	54	65	61	62	63
Bestande, som der ikke foreligger videnskabelig rådgivning for	31	40	39	29	35	34	33

¹¹ Også kaldet "overudnytted".

BILAG II – TAC-regler

TAC-beslutninger skal træffes på grundlag af videnskabelig rådgivning fra STECF, hvori der allerede indgår biologiske, sociale og økonomiske aspekter.

Der bør anvendes forskellige regler alt efter risikoniveau for de enkelte bestande. Bestande er udsat for høj risiko, når de falder til under forsigtighedsreferencepunktet for biomasse (B_{pa}) - det niveau, hvor der er risiko for, at bestandens fremtidige produktivitet aftager. Et andet tegn på høj risiko er, når fiskeridødeligheden ligger højere end forsigtighedsreferencepunktet for fiskeridødelighed (F_{pa}). Ved fiskeridødelighed forstås den årlige fangst divideret med den gennemsnitlige bestandsstørrelse set over hele året.

Hvis en bestand er mindre end B_{pa} eller befiskes over F_{pa} , er den uden for sikre biologiske grænser og omvendt.

Kategori	Videnskabelig rådgivning	Foranstaltninger i forbindelse med fastsættelse af TAC
1	Bestand, der befiskes med maksimalt bæredygtigt udbytte	TAC'en tilstræbes fastsat i overensstemmelse med fangstprognosen svarende til den fiskeridødelighed, der på lang sigt giver det højeste udbytte, men TAC'en må højst ændres med 25 %
2	Bestand, der overfiskes i forhold til maksimalt bæredygtigt udbytte, men som ligger inden for sikre biologiske grænser	TAC'en tilstræbes fastsat til den højeste af følgende værdier: a) fangst i overensstemmelse med prognosen svarende til det højeste udbytte på langt sigt ¹² eller b) befiskning med uændret fiskeridødelighed, men TAC'en må højst ændres med 15 %
3	Bestand, der er uden for sikre biologiske grænser	TAC'en tilstræbes fastsat i overensstemmelse med fangstprognosen, hvilket vil reducere fiskeridødeligheden med 30 %, men TAC'en må højst reduceres 20 %, så længe fiskeridødeligheden ikke stiger
4	Bestanden er omfattet af en langsigtet plan, og der foreligger videnskabelig rådgivning om, hvilken fangst der svarer til planen	TAC'en skal fastsættes i henhold til den relevante plan
5	Bestanden består af en kortlivet art, og der kan ikke udarbejdes en årsprognose	Der fastsættes en foreløbig TAC, som ændres, når der i årets løb foreligger nye oplysninger

¹² Målt ved en fiskeridødelighed svarende til et marginalt udbytte på 10 % af det marginale udbytte ved en fiskeridødelighed tæt på nul ($F_{0,1}$).

6*	Bestandens tilstand kendes ikke nøjagtigt, og STECF anbefaler en passende fangstmængde	TAC'en tilstræbes fastsat i overensstemmelse med STECF's rådgivning, men TAC'en må ikke højst ændres med 15 %
7*	Bestandens tilstand kendes ikke nøjagtigt, og STECF anbefaler, at fiskeriindsatsen reduceres	TAC'en bør reduceres med op til 15 %, og STECF bør anmodes om at anbefale et passende indsatsniveau
8*	Bestandens tilstand kendes ikke nøjagtigt, og STECF udtaler, at bestanden vokser	TAC'en bør forhøjes med op til 15 %
9*	Bestandens tilstand kendes ikke nøjagtigt, og STECF udtaler, at bestanden bliver mindre	TAC'en bør reduceres med op til 15 %
10	STECF anbefaler nulfangst, størst mulig fangstreduktion eller lignende	TAC'en bør reduceres med mindst 25 %. Der bør gennemføres genopretningsforanstaltninger, herunder reduktion af fiskeriindsats og indførelse af mere selektive fiskeredskaber
11	Der foreligger ikke rådgivning fra STECF	TAC bør tilnærmes seneste faktiske fangstmængder, men bør højst ændres med 15 % om året, eller medlemsstaterne bør udarbejde en gennemførelsesplan med henblik på hurtigt at tilvejebringe rådgivning

* Denne regel kan blive ændret. Kommissionen har anmodet ICES om rådgivning om eventuelle nye muligheder som omhandlet i bilag III. Hvilken regel, der i sidste ende vil blive anvendt, afhænger af resultatet af den pågældende rådgivning.

BILAG III – Anmodning til ICES om kategori 6-9

For de bestande – bortset fra bestande af naturligt kortlivede arter – hvor det ikke er muligt at få rådgivning baseret på fangstprognoser set i forhold til forsigtighedsgrænser, er ICES blevet anmodet om følgende:

- I) at rådgive om en TAC fastsat efter nedenstående regel
- II) at evaluere, hvilke konsekvenser gennemførelsen af nedenstående regel har for forsigtighedsprincippet og foreneligheden med det maksimalt bæredygtige udbytte
- III) om nødvendigt rådgive om en alternativ regel og de dertil svarende TAC'er, der vil give større forenelighed med forsigtighedsprincippet og det maksimalt bæredygtige udbytte eller give mere stabile TAC'er. Dette kan overvejes fra tilfælde til tilfælde.

Regel:

1. Hvis det fastslås, at en bestand er overfisket i forhold til den fiskeridødelighed, ved hvilken der opnås maksimalt bæredygtigt udbytte, reduceres TAC'en i det omfang, det er nødvendigt for at nå F_{msy} , dog højst 15 %.
2. Hvis det fastslås, at en bestand er underfisket i forhold til den fiskeridødelighed, ved hvilken der opnås maksimalt bæredygtigt udbytte, forhøjes TAC'en i det omfang, det er nødvendigt for at nå F_{msy} , dog højst 15%.
3. Bestemmelserne i punkt 1 og 2 har forrang for nedenstående punkter.
4. Hvis det af oplysninger om bestandsstørrelse fremgår, at der ikke er sket nogen ændring i bestandsstørrelsen, eller hvis der ikke foreligger oplysninger om bestandsstørrelse, eller hvis oplysninger om bestandsstørrelse ikke i tilstrækkelig grad afspejler ændringer i bestandsstørrelsen, opretholdes TAC'en uændret.
5. Hvis ICES mener, at der foreligger repræsentative oplysninger om bestandsstørrelse, gælder følgende regel:
 - a) Hvis den anslåede gennemsnitlige bestandsstørrelse i de sidste to år overstiger den anslåede gennemsnitlige bestandsstørrelse i de tre forudgående år med mindst 20 %, forhøjes TAC'en med 15 %.
 - b) Hvis den anslåede gennemsnitlige bestandsstørrelse i de sidste to år er mindst 20 % mindre end den anslåede gennemsnitlige bestandsstørrelse i de tre forudgående år, reduceres TAC'en med 15 %.

Hvis der har været fastsat ikkerestriktive TAC'er, og der er behov for en reduktion i henhold til punkt 1 eller punkt 5, litra b), rådgiver ICES om, hvor meget TAC-niveauet bør reduceres for at opnå den ønskede fangstreduktion. ICES fastsætter i hvert enkelt tilfælde en passende F_{msy} -proxyvariabel.